

5. динамічний метод - поступальний рух активістів ОСС, послідовне їх переміщення по вертикалі організаційної структури ОСС та постійне оновлення шляхом залучення талановитих та креативних студентів вищого навчального закладу;
6. акцептивний метод – ступінь сприйняття ініціатив та рішень адміністрації вищого навчального закладу та здатність виявляти колективну думку студентства стосовно проблемних питань, що виникають;
7. метод «push-to-talk» - налагодження зв'язків із адміністрацією вищого навчального закладу та своєчасність проведення інтенсифікованого діалогу щодо подальшої діяльності, а також здатність згладжувати «гострі» кути в процесі взаємодії.

Хочемо зауважити, що при застосуванні вищевказаних методів, отримані результати можуть виявитися приємною несподіванкою для ОСС. Ми не ставимо перед собою мету розтлумачити, що можуть означати отримані результати та їх застосування. Проте, відповідно до запропонованих методів, можна планувати та реалізовувати роботу ОСС таким чином, щоб, застосовуючи будь-який з них, отримати високі показники результативності у своєї діяльності.

Переконавшись, на власному досвіді роботи у ОСС, в необхідності критично оцінювати власну діяльність, вносячи відповідні корективи, хочемо побажати продуктивної співпраці як зі студентами, так і з адміністраціями Ваших вищих навчальних закладів.

Луганський національний  
університет імені Тараса Шевченка  
КОВАЛЬОВ В.В

## **ЛІДЕРСТВО ТА «СПАДКОВІСТЬ» У СТУДЕНТСЬКОМУ САМОВРЯДУВАННІ**

Студентське самоврядування є чудовою лідерською базою. Завдяки активній діяльності в його органах людина має змогу знайти в собі, розкрити та розвинути лідерські якості та отримати гарний досвід праці в різноманітних сферах громадської діяльності. Це наче перша сходинка на великих сходах життя, яка є найбільш вагомою і пам'ятною. Але ж у світі здавна існувало правило «виживає найсильніший», а це означає, що далеко не всі можуть мати лідерські якості. Хтось має бути лідером, а хтось – підлеглим. Це закон життя.

Отож і серед членів студентського самоврядування є люди, які мають ці якості, а є такі, хто здатен дуже гарно виконувати свою працю, але керування – це не його справа. Й іноді можуть виникнути ситуації, коли лідери починають вважати себе вищими за інших членів команди, що призводить до порушення робочої атмосфери, відносин та може призвести до кінцевого розладу колективу. Отож із цим треба якось боротися. Яким чином? Спробуємо з'ясувати.

Звісно ж, зрозуміло те, що в будь-якому колективі є як лідери, так і не лідери. Як правило, лідерів менше, адже один із них керує одразу декількома людьми (в нашому випадку студентами). Щоб не допустити так званого «розпадання на класи», потрібно чітко визначити межі обов'язків та прав кожного члена колективу. А це означає, що кожен звичайний студент, який не є лідером, але веде активну діяльність у студентському самоврядуванні, має знати чіткий перелік своїх обов'язків, які були призначені для його посади на законодавчому зібранні студентського самоврядування, виконувати їх вчасно та сумлінно. А лідер, у свою чергу, не повинен виходити за рамки своїх обов'язків, перевантажувати підлеглих не типовою для них роботою, а навпаки, повинен допомагати у вирішенні різноманітних питань, які можуть виникнути під час діяльності. Лідер повинен розробляти план роботи, давати чіткі вказівки і своєчасно виконувати всі свої зобов'язання. Він має налагоджувати відносини всередині колективу, але сам не повинен ставити себе вище за інших, адже студентське самоврядування це все ж таки добровільна молодіжна організація, яка діє задля таких самих студентів, і всі в ній мають бути рівними. Тільки форма праці може бути різною, але її обсяг та складність однакова як у лідерів, так і в підлеглих, адже останні беруть на себе основний тягар праці, а лідери несуть відповідальність за все, що відбувається в їхньому колективі.

Сумський державний університет  
КОЗИНЦЕВ А.П.

## **НЕМАТЕРІАЛЬНА МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ ДО УЧАСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ ООС**

Більшість абітурієнтів, вступаючи до ВНЗ, мають на меті отримати знання та спеціальність, які в майбутньому будуть забезпечувати його існування. Сьогодні не лише в Україні, а й в